

[Hagen Hagensen]

tearter til staten, og jeg skal ikke føje noget til det, ministeren sagde. Jeg er i et og alt enig med ham i, at det forslag om en proportionalsskat op til en beløbsgrænse på omkring 175.000 kr. og derefter en tillægsskat ud over dette beløb, en tillægsskat, der ikke er fradragsret for i nogen del af den indkomst, der er ud over de 175.000 kr., er helt forkert, og jeg tror, det ville skade meget, meget mere, end man egentlig tænker sig.

Det kunne være fristende at gennemgå hele forslaget for at pege på alle de forskelligheder, der trods alt er os imellem med hensyn til, hvordan en skattereform skal se ud, men jeg skal nøjes med at sige, at jeg synes, det er helt forkert, når man i forbindelse med en sanering af fradrag, som vi godt kan være med til at drøfte, f.eks. vil have det fradrag væk, der nu er på 2.000 kr. pr. person for forsikringer, børneopsparing m.v. Også standardfradraget på ejerbolig skal bare væk, og så vil man fuldstændig ændre på repræsentationsfradragene inden for erhvervslivet, et forhold, som for mig at se næppe betyder noget særligt, men som godt kan komme til at betyde noget for det erhvervsliv, som vi trods alt skal leve af.

Man vil også have en ændring af de regelsæt, vi har om en beskatning af mindst privatforbruget. Vi har en regel i ligningslovens § 28, der er særdeles svær at have med at gøre. Kan man finde frem til noget bedre, nu vel, så prøver vi måske på det, men det, der blot skal gå på en stramning af forholdene, kan vi godt på forhånd sige ikke er vores kurs.

Så nævner man – og det må være noget nyt, der er kommet ind – at der gennemføres stop for adgang til at afskrive på anparter som led i finansiel leasing. Vi kommer nok til at berøre det senere på dagen og i den førstkommende tid, men det skal bare siges helt klart, at noget generelt stop af denne art er ikke vort bord. Efter min mening ville man ødelægge særdeles meget, hvis man gennemførte det, hvorimod vi, vel næsten først af alle, markerede, at vildskuddene på dette område måtte man se at komme til livs.

Jeg skal også lige sige – og det blev også nævnt af skatteministeren – at der er ingen vej frem med os, hvis man vil røre ved rentefradragsretten. Den lader sig ikke røre.

Jeg må lige have lov til at gøre en enkelt rent personlig bemærkning. Når man taler

om, at man skal sørge for, at der sker samkøring af skattevæsenets og toldvæsenets EDB-registre, vil jeg for egen regning føje til: far nu med lempe med denne samkøring! Jeg afviser ikke, at der på områder kan være behov derfor, men jeg siger: far med lempe af hensyn til borgerne, og lad det blive overvej- et meget nøje!

Vi har i årenes løb haft mange skattereformforslag og skatteredegørelser, men hvor er de endt henne? Der er ikke kommet noget ud af dem. Det har vel været sådan siden 1948 eller deromkring, at man har haft dem fremme en gang imellem, uden at der er kommet noget ud deraf. Når vi skal have en skattereform – ikke hvis, men når – og det synes jeg også vi skal have, må vi have en skattereform, der kan samle så mange som muligt i dette ting, men også en skattereform, der som sit sigte har et forenklet skattesystem, et system uden udvidet beskatningsgrundlag, og hvor der ikke er tale om, at man yderligere vil foretage fordeling af indkomster over skatten. Er det de tanker, man er inde på, er det ikke os, der er med, men vi er vældigt indstillet på at drøfte en skattereform, der går ud på, at man, for så vidt det overhovedet er gørligt, nøjes med en proportional beskatning, der både vil gøre skatte- tænkning og alt, hvad dertil hører, mindre og være med til at fremme den arbejdsomhed og det initiativ, som vi finder der skal være, for at der overhovedet kan komme noget ud af det hele.

Fogh Rasmussen (V):.

Forslaget har tidligere været forhandlet her i folketinget, og jeg kunne for så vidt alene henvise til de bemærkninger, som venstre fremsatte ved den lejlighed, men lad mig for en ordens skyld atter en gang slå fast, at venstre ikke kan støtte dette beslutningsfor- slag. Vi er enige i, at der er behov for en kraftig forenkling af skattesystemet, men vi mener bestemt ikke, at socialdemokratiets forslag fører til den forenkling; tværtimod kan der på visse punkter oven i købet blive tale om en administrativ besværliggørelse.

Da dette forslag tidligere har været be- handlet, skal jeg ikke fordybe mig i detaljer- ne, men alene hæfte mig ved den ene be- standdel af forslaget, der vedrører indførelse af en tillægsskat for særlig høje indkomster.